

3. ØSTRUPHUSET

Genopførelsen af huset som det står i dag løb over flere år. Den startede i 1921 og blev afsluttet omkring 1944

Huset har tilhørt de lavere sociale lag. Skræddere var fattige folk, men ofte velklædte for at vise deres kunnen

Husets historie

Bygningen er en del af en udlænge, som tilhørte et skrædderhjem i slutningen af 1800-tallet. Skrædderfaget var et fattigt erhverv, som der ikke herskede meget respekt omkring. Ofte var skrædderen dog en belæst mand, og på den måde kunne han vinde folks respekt.

Skræddermester Søren Pedersen

Søren Pedersen boede i slutningen af 1800-tallet med sin kone og 8 børn i stuehuset til denne udlænge. Han syede for omegnens bønder, og i sine velmagtsdage havde han 2-3 svende og en lærling. Arbejdet foregik i familiens dagligstue eller hos kunden på dennes gård, og lønnen var ussel. De fleste af Pedersens opgaver for bønderne lød på vadmelstøj, som blev syet af groft og gråligt stof, der gerne var lavet af kradsuld. Det var bondens mest brugte påklædning, og derfor blev vadmelstøj generelt et symbol på bondestanden.

Skrædderfaget

Indtil 1862 var landets håndværkere underlagt stramme næringsregler, som betød, at størstedelen af erhvervene ikke måtte udøves udenfor købstæderne. Enkelte håndværkere havde lov til at udføre deres erhverv på landet, fordi de ikke kunne undværes. Skræddere kunne søge om tilladelse til at udføre sit erhverv på landet. I kølvandet på grundloven kom der en ny næringslov i 1862, der ophævede købstædernes monopol på håndværkere. Det var gerne svagelige eller handikappede drenge, som blev skræddere, fordi arbejdet ikke krævede store fysiske kræfter. Skrædderen blev ofte drillet med sit fag, der blev anset for at være "kvindagtigt". Før skolepligten blev indført i Danmark i 1814, var skrædderen dog tit blandt landsbyens belæste mænd, og på den måde vandt han respekt. Der kunne gå lang tid mellem hans besøg på den enkelte gård. Tøj skulle holde længe, og nogle beklædningsdele holdt et helt liv.

Østruphuset som det så ud omkring år 1927. Det er blevet udbygget af flere omgange af Søren Knudsen, og vognporten er senere blevet erstattet.

